

Udvalgets Forslag:

ad § 14, Nr. 13. Ordet „bevilges“ i 1ste Linie udgaaer.
vedtoges som Redaction uden Afstemning.

Sammes Forslag:

ad § 14, Nr. 14. Ordet „Amtshusets“ forandres til: „Amtshuses“.
Ordet „bevilges“ i 3die Linie udgaaer.
vedtoges som Redaction uden Afstemning.

Som sidste Affnit fattes derpaa under Forhandling de under Nr. 22—25 opførte Endrings- og Underændringsforslag samt Lovforslaget i dets Heelhed.

Formanden: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 24 skal jeg bemærke, at det ved en Feiltagelse er betegnet med et Hovednummer, medens det indeholder to forskellige Forslag, som derfor hver for sig vil komme under Afstemning. Med Hensyn til det under Nr. 25 opførte Underændringsforslag af et Mindretal i Udvalget (Tscherning) skal jeg bemærke, at dets Vedtagelse vil udelukke de øvrige til Endringsforslaget under Nr. 22 stillede Underændringsforslag; forkastes det derimod, komme de under Afstemning.

Forhandlingen over dette Affnit er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Jeg skal for Ditekliffet indskrænke mig til at bemærke, at den af Ministeren foreslaaede nye Paragraph, hvad der jo iøvrigt klart fremgaaer af selve dens Indhold, i en væsentlig Grad hænger sammen med Folkethingets Stilling til Bevillingerne, og at Grunden til, at Udvalgets Fleertal ikke har kunnet slutte sig til den, er, at saaledes som den foreligger i sin Almindelighed, vil Folkethingets Stilling til Finantsloven og Love, som have finantsiel Betydning, ved den i en væsentlig Grad blive modificeret. Der er af forskellige Mindretal i Udvalget forsøgt at stille Underændringsforslag til Paragraphen for at give den et saadant Indhold, at den kunde vedtages; men ligesom jeg forudsætter, at den høitagtede Minister selv vil motivere sit Forslag, saaledes skal jeg ogsaa overlade til de vedkommende

Mindretal selv at udtale sig om de af dem stillede Forslag.

Tscherning: I det jeg skal udtale min Paastjønneelse for det Forsøg, den ærede Minister har gjort for at hæve en Misforstaaelse, som er opstaaet mellem de to Thing om, hvorledes Bevillingsmyndigheden skal udøves, og hvorledes den kan knyttes til de forskellige Love med finantsiel Betydning, skal jeg tillige udtale, at jeg afgjort maa opfordre det ærede Thing til at forkaste Forslaget. Jeg haaber, at det skal lykkes mig ved at tilbagekalde i Erindringen, hvad der i denne Sag har tilbraget sig, og som er gjentaget flere Gange, at fremkalde den Erkjendelse, at et Forslag af denne Natur vil det ikke, troer jeg, være heldigt at sætte igjennem og indføre i Finantsloven. Jeg bliver nødt til at behandle denne Sag temmelig omfattende; den er af en meget stor Vigtighed, og derfor tør jeg haabe, at man ikke vil tage mig den Tid, der bliver anvendt derpaa, ilde op.

For at bringe de Herrer Sagens hele Stilling rigtig i Erindring, maae vi først holde klart for os de Paragrapher i Grundloven, som behandle dette Spørgsmaal, det vil sige, som fastsætte, hvorledes Lovgivningsmagten skal udøves af Repræsentationen; og hvilken Stilling Folkethinget særlig har i den Anledning. Den første Paragraph i denne Henseende er § 28; som siger: „Kongen kan for Rigsdagen lade fremsætte Forslag til Love og andre Beslutninger“; den anden Paragraph er § 48, hvori det hedder: „Ethvert af Thingene er berettiget til at foreslaae og for sit Vedkommende at vedtage Love“. Der er dernæst § 51: „Kongen skal paalægges, forandres